

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.44

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Tommy Dinesen og SF, fordi de har rejst denne forespørgsel. Jeg synes, det er en vigtig og rigtig forespørgsel at få rejst på dette tidspunkt, hvor vi står over for det europæiske arbejdsmiljøår.

Som miljøpolitisk ordfører og også i sin tid som miljøminister har jeg ofte følt, at et af de problemer, der var med den miljøpolitiske debat, var, at arbejdsmiljøet fik en mindre central placering, og det er sådan set ikke det, der var tilsigtet, ej heller med miljødebatten.

Miljødebatten er vigtig, miljøinitiativerne er vigtige, også fordi de selvfølgelig har en meget klar indvirkning på selve arbejdsmiljøsituationen.

Jeg tror, man på en lang række områder vil se initiativer med renere teknologi, forbud mod en række farlige stoffer og den slags ting, som man jo primært foretager af hensyn til det ydre miljø, men som naturligvis også vil få en gunstig indflydelse på selve arbejdsmiljøet, sådan at det i den traditionelle forstand bliver langt mindre farligt at arbejde i, end det var tidligere. Det betyder naturligvis også, at fokus på de problemer, vi har inden for arbejdsmiljøområdet, vil flytte sig til nogle andre områder. Det ser vi også afspejlet i diskussionen i dag.

Jeg vil også sige, at det er en fin dagsorden, man er nået frem til. Det synes jeg, fordi den er både konkret og forpligtende. Der er selvfølgelig en lang række andre ting, man kan gøre.

Som formiddagens debat har vist, er dagsordensforslag nr. D 4 selvfølgelig ikke det endegyldige og sidste svar på alle problemer inden for arbejdsmiljøområdet, men det er nogle meget konkrete skridt i den rigtige retning.

Problemet med bl.a. det socialdemokratiske dagsordensforslag nr. D 5 er jo, at man risikerer, at det bedste ofte bliver det godes værste fjende. Hvis man vil alting på én gang, risike-

rer man, at man ikke får noget. Det er derfor, man indimellem må søge nogle flertal, sådan at man er sikker på, at man kan få nogle konkrete ting igennem, som er forpligtende, og som vil føre til en videre udvikling. Det har man været meget inde på i formiddagens debat, og jeg skal ikke komme yderligere ind på det her.

Når jeg synes, dagsordensforslag nr. D 4 er specielt god set i relation til de andre to dagsordensforslag, er det, fordi jeg synes, man fokuserer på det, der er det helt centrale i øjeblikket, og det kan jo også være meningen med dagsordener, nemlig hvad kan vi gøre i EF? Og hvad kan vi gøre på det konkrete plan?

Meget dansk politik vil nu komme til at handle om, at vi får et meget tæt samspil mellem netop den udvikling, der er i EF, og den udvikling, der er i Danmark, og hvordan Danmark kan komme til at påvirke EF.

Det er derfor fint, at vi får en diskussion om, hvordan vi særlig kan yde vores bidrag til, at EF udvikler sig i den retning, som vi ønsker, og hvordan vi kan sikre, at vi får det meget konkrete samspil mellem den nationale udvikling og EF-udviklingen, for uden det går det ikke.

Derfor synes jeg, det er fint, at vi har fået netop EF-perspektivet med, og det er selvfølgelig særlig centralt nu, hvor vi har det europæiske arbejdsmiljøår foran os.

Når det drejer sig om det andet indhold, synes jeg også, at det er meget vigtigt, det, der står om, at vi skal kunne imødegå de helbreds-skader, som erfaringsmæssigt især rammer arbejdstagere med f.eks. ensidigt gentaget og monotont arbejde. Jeg vil godt tage konkret udgangspunkt i den situation, der netop har været omkring syerskerne.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der har været på nogle af de syfabrikker, der er i Herningområdet og andre steder, som ikke ved, at selvfølgelig får man arbejdsskader. Jeg skal ikke blande mig i den konkrete afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen – det kan vi få lejlighed til at diskutere senere – men når man har været på de fabrikker, ved man, at det giver arbejdsskader, det kan næsten ikke undgås.

Der er nogle arbejdsgivere, der arbejder meget bevidst med det – det er vi også nogle der i fællesskab har set – hvor man prøver at gøre arbejdet mindre monotont og mindre ensidigt, og det er godt.